

nedgang måtte tilskrives den forhøjelse af billetpriserne, som afgiftsstigningen havde medført.

Da nedgangen i biografbesøget fortsattes i den efterfølgende tid, til dels måske som følge af fjernsynets stigende udbredelse, fandt man det i finansministeriet rimeligt at imødekomme et af biografejerne fremsat ønske om at opnå en yderligere lempelse. I overensstemmelse hermed bestemmes i nærværende lov, at der ved indbetalingen af afgiften af filmsforevisninger *tillades fradraget et beløb svarende til $\frac{1}{7}$ af den fulde beregnede afgift.*

Med uændrede billetpriser og uændret besøg vil denne ordning medføre et provenutab for staten på ca. 4,7 mill. kr. og for kommunerne på $\frac{1}{3}$ heraf.

Samtidig har man til støtte for produktionen af *danske farvefilm* forhøjet den indehaveren af producentrettighederne til sådanne film tilkommende andel af det pligtige afgiftsbeløb fra 25 pct. til 40 pct., svarende til en forhøjelse af producentandelen med 60 pct. Andelen beregnes af den fulde afgift uden fradrag af det nævnte fradrag på $\frac{1}{7}$ af det pligtige afgiftsbeløb.

Det er ikke muligt at anslå, hvor stort et provenutab den foreslåede ændring vil medføre. Det bemærkes herved, at producentstøtten af samtlige danske film skønnes at beløbe sig til ca. 2 mill. kr. om året, og provenutabet vil højst kunne udgøre 60 pct. heraf, men må antages at ville andrage et langt mindre beløb.

Efter det oprindelige lovforslag skulle producentandelen kun være forhøjet fra 25 pct. til 35 pct., men de 35 pct. ændredes under sagens behandling i folketinget til 40 pct.

Videre giver loven — efter en i folketinget ved 3. behandling foretaget ændring — finansministeren en udvidet bemyndigelse til at forøge den andel af afgiften, der tilfalder producenterne af en *dansk film*, så at bemyndigelsen ikke alene gælder film, der tjener til oplysningens fremme, men tillige film, som er udtryk for en bemærkelsesværdig kunstnerisk indsats.